

RAPORT LOCAL GIRLS MOVEMENT

MAIN STAGE REVOLUTION

ZMIANY W OBECNOŚCI I WIDOCZNOŚCI KOBIET
NA POLSKICH FESTIWALACH MUZYCZNYCH
W LATACH 2005–2025

SPIIS TREŚCI

Wstęp

CEL BADANIA	5
METODOLOGIA	6
TOP LINES	7
SZCZEGÓŁOWA ANALIZA	
POLSKI RYNEK FESTIWALOWY W 2025 ROKU	9
DWADZIEŚCIA LAT ZMIAN	12
ANATOMIA SCENY: GDZIE ŚPIEWAJĄ KOBIETY?	13
PERSPEKTYWY. CZEGO NADAL NIE WIEMY?	15
PODSUMOWANIE I REKOMENDACJE DLA BRANŻY	16

OSOBY AUTORSKIE

ALEKSANDRA HROMADA
prezeska LGM i inicjatorka

MARTA TRUŚ-BUCHAJSKA
badaczka i analityczka

AGATA SIKORSKA
projekt i skład raportu

MARIA KOCIKOWSKA
data research

KARINA URBAN
data research

PAULINA WANAT
data research

WIKTORIA MAIK
art direction

JULIA OLSZEWSKA
grafika & web design

KINGA WIŚNIEWSKA
grafika

MATYLDA CIANCIARA
koordynatorka komunikacji

MICHALINA JANAS
redaktorka

KAJA KAŻMIERCZAK
PR

MAŁGORZATA LASOTA
copywriting & PR

MARTA NOWAKOWSKA
data research & PR

MARTA TERELAK
research & content

PRZEDMOWA

W czasach, w których zewsząd słyszymy, że równość zaszła za daleko i feminizm nie jest nam już potrzebny, warto zwrócić uwagę na konkretne przestrzenie i zweryfikować ich realia. **Jak duża jest widoczność kobiet? Jak wygląda ich reprezentacja? Czy mają równy dostęp do sceny, wynagrodzeń i możliwości rozwoju?**

Postanowiłam zainicjować powstanie raportu, który analizuje zmiany zachodzące przez ostatnie dwie dekady na polskich scenach festiwalowych. Chciałam sprawdzić, co się zmieniło i jakie były tego przyczyny. A dzięki temu zmapować obszary, które wymagają bardziej zaangażowanego działania.

Bo nierówności nie zawsze wynikają ze świadomych decyzji czy intencji wykluczenia. Częściej ich źródłem są mechanizmy, których nie zauważamy, choć potrafią one wpływać na nasze codzienne wybory. Dlatego tak bardzo powinniśmy opierać się na faktach. Dane najlepiej obrazują rzeczywistość i dają punkt odniesienia, dzięki któremu możemy podejmować decyzje bardziej świadomie.

Kto tak naprawdę przygląda się opublikowanym danym? Czy osoby organizujące festiwale sprawdzają, kto występuje na ich scenach? Czy wiedzą, jak zmieniały się proporcje muzyków oraz muzyczek w kolejnych latach? Czy zależy im na utrzymaniu zauważonych tendencji i dalszym ich pogłębianiu? Wymienione pytania są jednymi z wielu, które towarzyszyły mi podczas lektury raportu.

Dziesięć lat temu, gdy współtworzyłam klub z muzyką elektroniczną, zaczęłam zwracać większą uwagę na realia reprezentacji w lokalnym środowisku. Zobaczyłam wtedy, że większość line-upów składa się wyłącznie z mężczyzn. Kobiety pojawiały się sporadycznie, **czasem jedynie po to, aby z zewnątrz nikt nie mógł zarzucić, że występująca grupa jest złożona wyłącznie z osób jednej płci.** Kiedy przyjrzałam się statystykom klubu, okazało się, że obecność artystek na naszej scenie wypada fatalnie. Zapytałam osobę odpowiedzialną za bookingi, z czego to wynika i czy możemy to zmienić. Argument o braku DJ-ek trudno było uznać za przekonujący – kolektyw Oramics już wtedy tworzył bazę artystek, która udawała, jak wiele kobiet działa w świecie muzyki elektronicznej.

Problem okazał się bardziej złożony. Rozpoznawalne, zagraniczne headlinerki miały stawki, na które niewielki klub nie mógł sobie pozwolić. Z kolei mniej znane artystki nie gwarantowały na tyle wysokiej sprzedaży biletów, aby pokryć koszty występu oraz transportu. **Z racji, że prowadzenie undergroundowego klubu to ciągle balansowanie między ekonomią, a pasją – każda decyzja programowa ma swoje konsekwencje finansowe.**

Jednocześnie zdawałam sobie sprawę, że taki stan rzeczy wzmacnia efekt błędnego koła: artystki, które rzadziej mają okazję pokazać się na scenie, mają niższe szanse, aby zdobyć rozpoznawalność, przyciągnąć publiczność i w przyszłości negocjować lepsze warunki.

Uświadomienie problemu nie oznacza stworzenia gotowego rozwiązania. Trzeba go szukać, sprawdzać różne możliwości i zastanawiać się, **na co mamy wpływ**. W naszym przypadku odpowiedzią stały się warsztaty didżejskie dla kobiet. Chciałam wzmacniać lokalne artystki, ułatwiać im wejście na scenę i zwiększać ich widoczność, z nadzieją, że przynajmniej część uczestniczek będzie dalej rozwijać się muzycznie.

Dziesięć lat później można śmiało stwierdzić, że kobiet na scenie elektronicznej jest znacznie więcej. **Ich obecność przestaje być wyjątkiem, a staje się standardem**. Przestrzeń didżejska nie jest już postrzegana jako miejsce zarezerwowane tylko dla mężczyzn. Właśnie na takiej zmianie nam najbardziej zależy, ponieważ gdy nie widzimy w konkretnych przestrzeniach swojej reprezentacji, nie przychodzi nam nawet na myśl, że też możemy tam być.

Oddajemy w Wasze ręce raport pokazujący, na jakim etapie znajduje się dziś polska scena festiwalowa, jak zmieniała się obecność kobiet oraz jakie czynniki mogły wpływać na jej wzrost i tendencje. Mam nadzieję, że przedstawione dane pomogą osobom organizującym wydarzenia świadomie budować line-upy, układać harmonogramy występów i podejmować decyzje programowe.

Raport stawia również kolejne ważne pytanie: **jak wyglądają różnice w wynagradzaniu artystek i artystów?** Sama obecność kobiet w programach nie oznacza, że otrzymują porównywalne stawki, występują na równie korzystnych warunkach i mają podobne szanse na zagranie podczas szczytowych godzin. **Audyt wynagrodzeń powinien być kolejnym krokiem w badaniu równości na polskiej scenie muzycznej.**

ALEKSANDRA HROMADA

prezeska LGM &
inicjatorka raportu

CEL BADANIA

Za cel postawiliśmy sobie analizę płciowej reprezentacji w line-upach polskich festiwali muzycznych na przestrzeni ostatnich 20 lat (2005–2025).

Przeanalizowaliśmy festiwale: **Audioriver, OFF Festival, Open'er Festival, Salt Waves Festival, Tauron Nowa Muzyka, Unsound Festival**, które są **polskimi festiwalami muzycznymi o profilu alternatywnym, niezależnym lub elektronicznym**.

Badanie miało nie tylko wykazać czysto procentowy udział artystek w programie, ale przede wszystkim przeanalizować ich widoczność i pozycję rynkową (tzw. zjawisko szklanego sufitu w branży muzycznej) w czasie.

1. ZAKRES BADAŃ:

- * Ramy czasowe (analiza przekrojowa), czyli wybrane edycje festiwalu z lat 2005, 2010, 2015, 2020* i 2025, które pozwolą na uchwycenie dynamiki zmian.
- * Wyłącznie festiwale muzyczne odbywające się w Polsce.
- * Typologia festiwalu, tj. podział na festiwale rodzime (polskie marki) oraz licencjonowane/międzynarodowe (filie globalnych formatów), z uwzględnieniem ich skali (duże vs. kameralne).

*należy tutaj jednak zaznaczyć, że z 2020 nie mamy danych ze względu na pandemię COVID-19 i wstrzymane działania festiwalowe w tym czasie.

2. JEDNOSTKA ANALIZY

Każdy pojedynczy artysta, artystka lub zespół uwzględniony w oficjalnym programie (line-upie) danej edycji festiwalu.

3. WSKAŹNIKI I KRYTERIA OCENY

Analiza każdego ogłoszonego aktu muzycznego będzie opierać się na trzech głównych filarach:

- * **Płeć (gender split):** Klasyfikacja wykonawców na: kobiety, mężczyźni oraz składy mieszane.
- * **Prestiż sceny (Main vs. Side):** Podział na występy na scenie głównej (największa ekspozycja) oraz scenach bocznych/tematycznych.
- * **Pozycja w hierarchii (Headliner status):** Analiza osób artystycznych zamykających dzień lub umieszczonych najwyżej na plakatach jako wiodąca gwiazda.

1. REWOLUCJA „MAIN STAGE” (PRZEŁOM NA GŁÓWNYCH SCENACH W 2025 ROKU)

Przez lata – co można wnioskować z analizy – kobiety występowały na scenach bocznych lub alternatywnych, a scena główna należała do wykonawców lub zespołów.

Rok 2025 przyniósł wyczekiwaną zmianę:

- * Udział kobiet solo na Main Stage wystrzelił z poziomu 1,92% w 2010 roku i 10,94% w 2015 roku do aż **24,49%** w 2025 roku.
- * Co ciekawe, w 2025 roku odsetek kobiet solo na scenach głównych (24,49%) był wyższy niż na scenach bocznych (15,88%).
- * Łączny wskaźnik (Kobiety lub Mieszane) na Main Stage osiągnął w 2025 roku **rekordowe 42,86%**.

Można na tej podstawie wnioskować, że „szklany sufit” na scenach głównych powoli pęka. Bookerzy kluczowych festiwałów przestali traktować artystki jako „ciekawostkę” i zaczęli powierzać im bardziej prestiżowe sloty z największą publiką.

2. DWIE PRĘDKOŚCI ZMIAN (LATA 2010–2015 VS. 2015–2025)

Analizując tempo zmian (zmiana rok do roku), widać wyraźnie, że proces emancypacji na polskich festiwalach nie był liniowy:

- * W latach 2010–2015 zmiana była bardzo powolna. **Łączny udział kobiet i składów mieszanych wzrósł zaledwie o 0,77 punktu procentowego.** Branża stała w miejscu, a zyskiwały jedynie pojedyncze artystki solo (+6,02 p.p.) kosztem zespołów mieszanych.
- * W latach 2015–2025 nastąpiło znaczne przyspieszenie. Kobiety solo i zespoły mieszane skoczyły o niemal 9,15 punktu procentowego, a **udział kobiet solo wzrósł o 8,78 p. procentowych.**

Ostatnie dziesięciolecie to czas realnej zmiany systemowej. Prawdopodobnie to efekt globalnych ruchów (np. akcji **Keychange*** dążącej do parytetu 50:50 na festiwalach) oraz rosnącej presji publiczności, która zaczęła głośno domagać się zróżnicowanych line-upów.

*Keychange – inicjatywa wspierana przez program Unii Europejskiej „Kreatywna Europa” – to globalna sieć i ruch dążące do gruntownej przebudowy branży muzycznej w celu osiągnięcia pełnej równości płci.
<https://www.keychange.eu/about-us>

**MAIN STAGE
REVOLUTION**

SZCZEGÓŁOWA ANALIZA

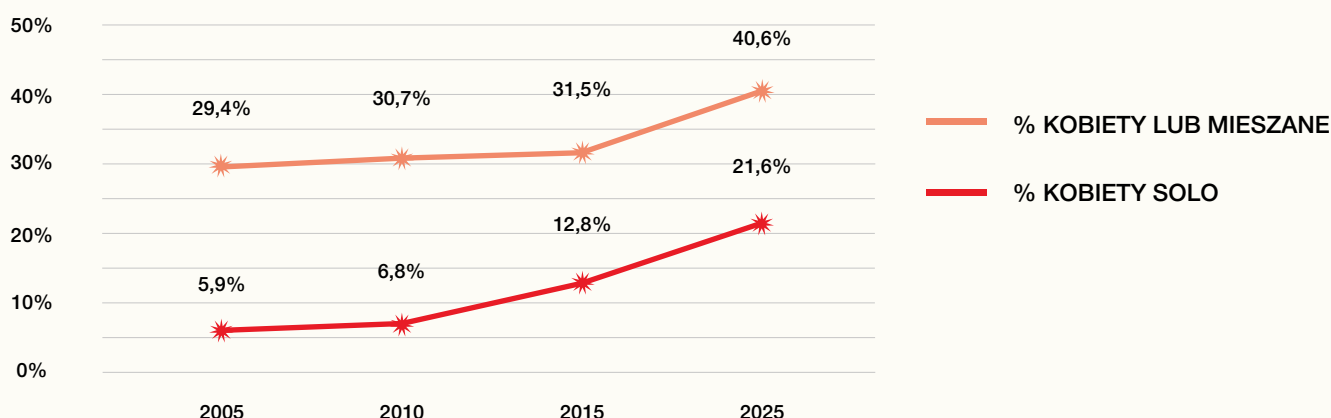
POLSKI RYNEK FESTIWALOWY W 2025 ROKU

DANE LICZBOWE:

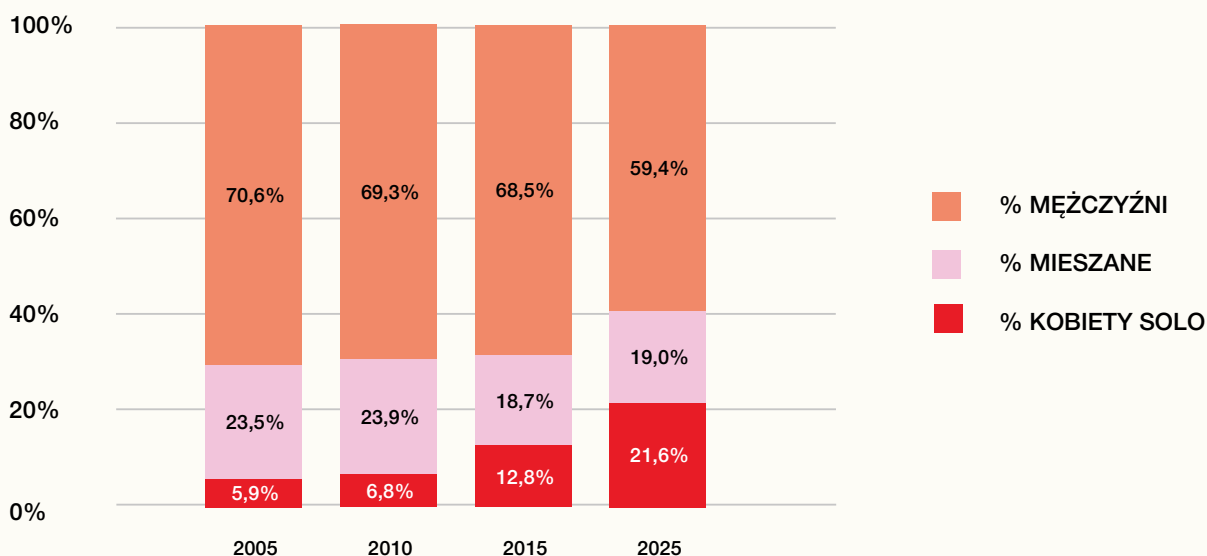
- * W 2025 roku przebadano **315 slotów artystycznych**.
- * Kobiety występujące solo osiągnęły rekordowy poziom **21,59%** wszystkich występów.
- * Składy mieszane stanowiły **19,05%** line-upów.
- * **Mężczyźni wciąż dominują**, zajmując **59,37%** programu, ale ich udział po raz pierwszy w historii analizy spadł poniżej **60%**.
- * Łączny wskaźnik inkluzywności (% Kobiety lub Mieszane) przekroczył barierę czterech dziesiątych i wynosi **40,63%**.

Rok 2025 to moment, w którym obecność kobiet na festiwalach przestała być „anomalią” – **niemal co czwarta osoba występująca solo to kobieta.**

UDZIAŁ KOBIET W LINE-UPACH (2005–2025)

SKŁAD LINE-UPÓW WG PŁCI (2005–2025)

Wyniki analizy za rok 2025 – w tym rekordowy, ponad 40-procentowy łączny udział kobiet i składów mieszanych w programach festiwalu – nie są dziełem przypadku. To bezpośredni efekt zbiegu kilku potężnych wektorów rynkowych: międzynarodowych deklaracji, profesjonalizacji standardów **DEI&A*** (Diversity, Equity, Inclusion & Accessibility) oraz transformacji oczekiwań samej publiczności.

Polscy promotorzy w 2025 roku musieli przededefiniować swoje strategie bookingowe pod wpływem trzech głównych czynników: sformalizowanych nacisków i roli inicjatywy Keychange, presji instytucjonalnej i grantów oraz presji konsumenckiej.

W 2025 roku program **Keychange Talent Leadership**** (w którym silną reprezentację miały menedżerki z Polski, m.in. Katarzyna Alexandrowitsch i Magdalena Szuba) aktywnie wdrażał w strukturach festiwalowych standardy DEIA. Działania Keychange*** upowszechniły bazy danych artystek i osób gender-diverse, udowadniając, że **talent jest rozłożony po równo, a problemem był dotychczasowy brak dostępu do sieci kontaktów i rynkowej widoczności**.

W 2025 roku kryteria równościowe stały się **integralną częścią systemów dotacyjnych**. Festiwale starające się o fundusze unijne (Creative Europe), norweskie czy miejskie granty samorządowe (np. w Warszawie, Krakowie czy Łodzi) zaczęły być sumiennie rozliczane ze struktur społecznych i inkluzywności swoich projektów.

*DEI&A – strategia zarządzania i kultura organizacyjna oparta na czterech filarach: różnorodności (Diversity), sprawiedliwości (Equity), włączeniu (Inclusion) oraz dostępności (Accessibility). Mają one na celu zapewnienie równego traktowania i szacunku dla wszystkich ludzi w miejscu pracy.

**<https://innebrzmienia.eu/42-osoby-zakwalifikowane-do-programu-keychange-talent-leadership-2025/>

***<https://www.keychange.eu/>

Zgodnie z badaniami Instytutu Badań Rynkowych i Społecznych IBRiS kobiety stanowią 72,9% siły nabywczej na festiwale muzyczne i teatralne*.

Dane z pierwszej połowy 2026 roku (Luminate, Global Web Index) pokazują, że w ujęciu globalnym** (szczególnie na rynku amerykańskim i brytyjskim) **Gen Z oficjalnie wyprzedziło Millenialsów pod względem miesięcznych wydatków na muzykę na żywo i zaczęło dyktować warunki odnośnie tego, kogo chcą widzieć na scenie.**

Festiwale takie jak łódzki **Ravekjavík** otwarcie deklarują w 2025 roku w swoich manifestach, że parytet i różnorodność to ich fundament***, z kolei letnie cykle (np. Babie Lato w ramach Erste Letnie Brzmienia) udowadniają, że **formaty oparte na kobiecej energii generują znakomite wyniki sprzedażowe.**

*Ile Polacy wydają na wydarzenia kulturalne? Sondaż IBRiS, Polska Agencja Prasowa, <https://www.pap.pl/aktualnosci/ibris-dla-pap-niemal-70-proc-polakow-bylo-w-tym-roku-na-koncertach> [dostęp: 01.08.2026]

**niestety nie mamy całościowych danych pochodzących z rynku polskiego.

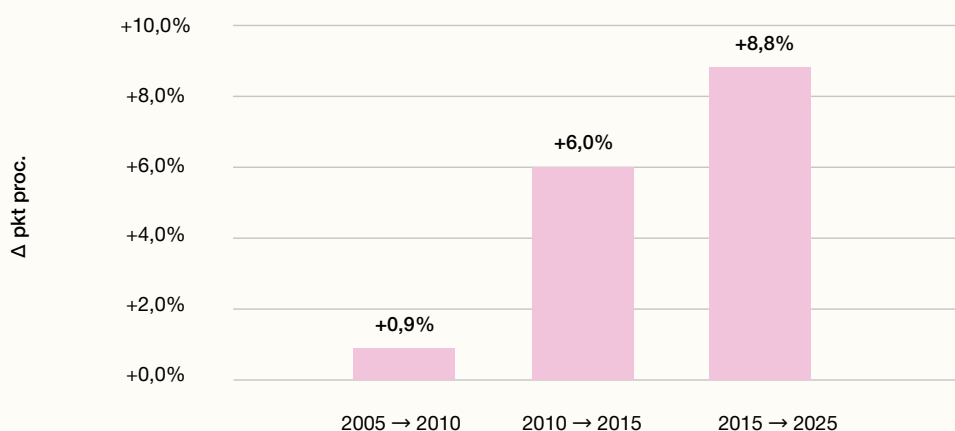
****Ravekjavík* promuje twórczość rodzimych artystów, scenografów, projektantów mody, fotografów i twórców wizualnych. Festiwal stawia na różnorodność, dając przestrzeń osobom artystycznym z mniej eksponowanych środowisk. Współpracując z instytucjami kulturalnymi i edukacyjnymi, prezentuje publiczności wachlarz nieoczywistych i zróżnicowanych perspektyw. <https://ravekjavik.pl/o-festiwalu>

DWADZIEŚCIA LAT ZMIAN

Najważniejsza obserwacja, jaka wynika z zebranych przez nas danych, to wzrost liczby artystek solo o +15,70 p.proc. w ciągu ostatnich 20 lat oraz spadek stricte męskich składów o ponad 11 p.proc.

ZMIANA UDZIAŁU KOBIET ROK DO ROKU (PKT PROC.)

Lata 2005–2010 to okres stagnacji. Udział kobiet solo ruszył się ledwie o +0,90 p.proc. (z 5,88% do 6,79%). Sceny festiwalowe pozostały zdominowane przez męskie zespoły.

Lata 2010–2015 to pierwsza fala emancypacji. Udział kobiet solo w line-upach skoczył o +6,02 p.proc. (osiągając 12,80%).

Lata 2015–2025 to dekada (r)ewolucji. Największy wzrost w historii badań – udział kobiet solo wzrósł o +8,78 p.proc. (do poziomu 21,59%), a łączny udział składów kobiecych i mieszanych podskoczył aż o +9,15 p.proc. (osiągając 40,63%).

W 2005 roku w całym line-upie przypadała 1 kobieta na 17 występów.

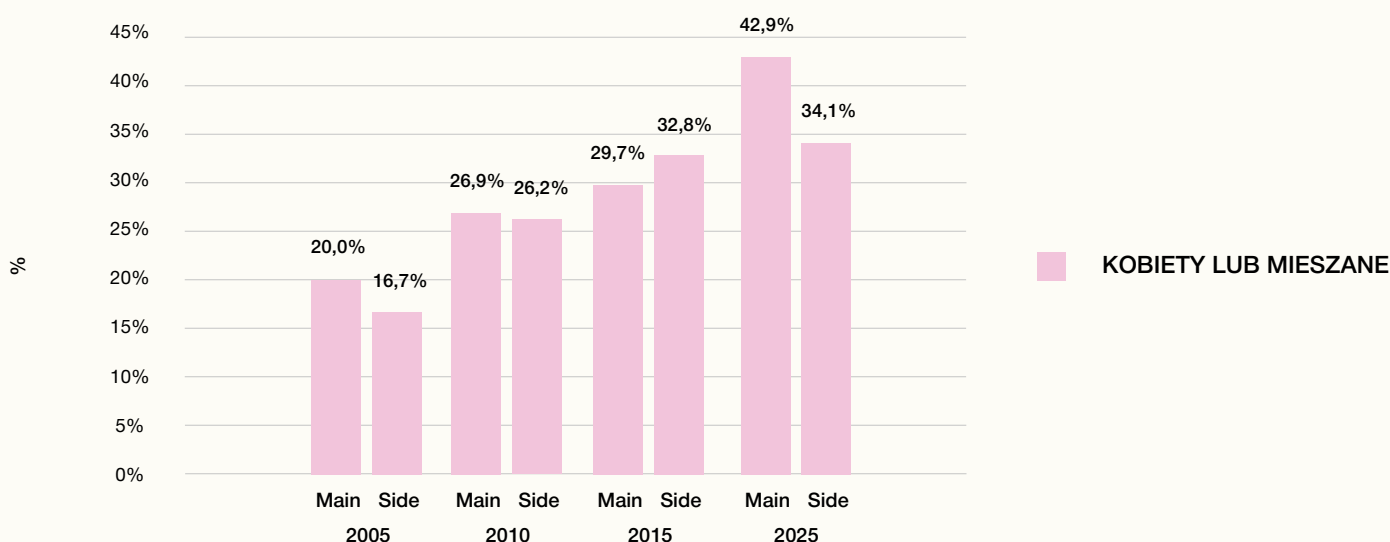
Przez dwadzieścia lat przeszliśmy drogę od festiwali jako „chłopczych klubów” do zrównoważonych programów.

Poza wymienionymi wcześniej argumentami należy powiązać to przyspieszenie wzrostu reprezentacji kobiet po 2015 roku z globalnymi ruchami emancypacyjnymi (#MeToo) oraz pojawieniem się nowej generacji silnych, niezależnych polskich i zagranicznych artystek popowych/alternatywnych, które dyktują swoje warunki na rynku.

ANATOMIA SCENY: GDZIE ŚPIEWAJĄ KOBIETY?

SCENA GŁÓWNA VS POBOCZNE – % KOBIETY LUB MIESZANE

Na podstawie danych widać, że na początku XXI wieku przestrzeń polskich scen głównych była niemal hermetycznie zamknięta dla kobiet. **W 2005 roku wskaźnik obecności kobiet solo na Main Stage wynosił okragłe 0%.** Pięć lat później, w 2010 roku, sytuacja uległa jedynie kosmetycznej zmianie – artystki solo stanowiły zaledwie **1,92%** składu scen głównych, co w praktyce oznaczało **tylko jeden kobiecy występ na 52 festiwalowe sloty.**

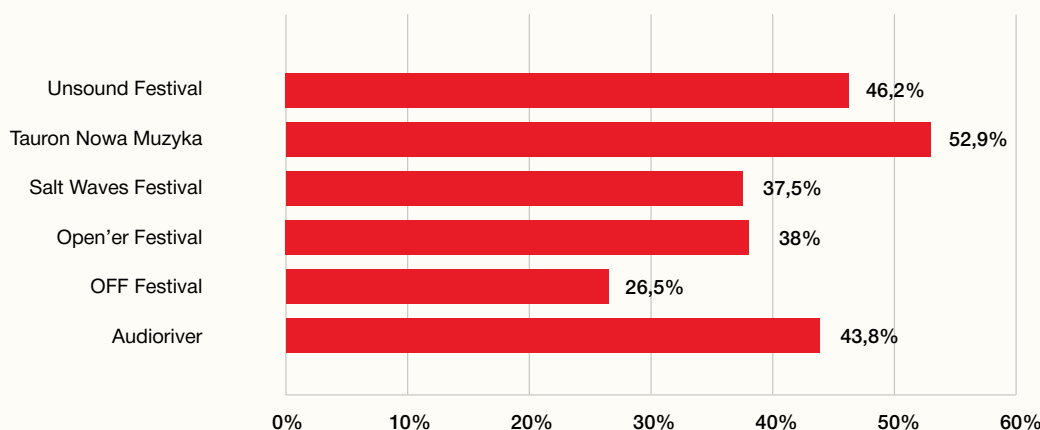
Kobiety w tamtym czasie występowały niemal wyłącznie na scenach bocznych i alternatywnych (Side Stage: 8,33%). Obrazuje to realia ówczesnego rynku: kobiety występowały na mniejszych scenach, najczęściej wczesnym popołudniem, podczas gdy Main Stage po zmroku pozostawał bastionem męskich zespołów rockowych i elektronicznych.

Rok 2015 przyniósł zauważalny przełom. Po raz pierwszy w historii badań krzywe reprezentacji na scenach głównych i bocznych zaczęły się do siebie zbliżać. Udział kobiet solo na Main Stage wzrósł do **10,94%**, niemal zrównując się z obecnością na scenach pobocznych (**12,70%**).

Choć liczby te wciąż dalekie były od parytetu, rok 2015 pokazał, że promotorzy zaczęli dostrzegać komercyjną i artystyczną siłę kobiet, odważniej przyznając im bardziej prestiżowe sloty programowe.

Dane z 2025 roku uchwycają moment zwrotny: Po raz pierwszy w historii **udział kobiet solo na scenach głównych (24,49%) okazał się wyższy niż na scenach pobocznych (15,88%)**.

FESTIWALE 2025 – UDZIAŁ KOBIET LUB SKŁADÓW MIESZANYCH

Porównując najbardziej „równościowe” festiwale widać, że katowicki **Tauron Nowa Muzyka** jako jedyny w zestawieniu **przełamał barierę połowy line-upu (52,9%)** na rzecz artystek i składów mieszanych. Oznacza to, że statystycznie na scenach tego wydarzenia częściej można było zobaczyć kobietę (solo lub w zespole) niż wyłącznie męski skład. Potwierdza to opinię o Tauronie jako imprezie o profilu progresywnym i mocno nastawionym na współczesne trendy.

Zarówno krakowski **Unsound**, jak i łódzki **Audioriver** plasują się wysoko powyżej średniej rynkowej, z wynikami zbliżającymi się do równego podziału (ok. 44–46%).

- * W przypadku **Unsoundu** warto dodać kontekst z danych źródłowych: festiwal ten notuje **wyjątkowo wysoki odsetek kobiet występujących solo (aż 42,3% wszystkich slotów)**, co oznacza, że jego wynik nie jest sztucznie zawyżany przez składy mieszane.
- * **Audioriver** osiąga wysokie 43,8% w dużej mierze dzięki silnej reprezentacji składów mieszanych (28,1%), co pokazuje specyfikę sceny klubowej i projektów z udziałem wokalistek/producentek.

Największy festiwal w Polsce, **Open'er**, notuje solidne 38%. Co ważne w jego kontekście – aż **29,6% z tego to artystki solo** (najwyższy wynik po Unsoundzie). Pokazuje to, że popowy i mainstreamowy rynek mocno opiera się na solowych kobiecych markach (headlinerkach), choć ogólny parytet w szerokim line-upie wciąż wymaga pracy. Kameralny **Salt Waves** notuje niemal identyczny wynik ogólny (37,5%), lecz tam z kolei dominują składy mieszane.

Największym negatywnym zaskoczeniem jest **OFF Festival** z wynikiem zaledwie **26,5%**. Mimo swojej opinii wydarzenia alternatywnego, poszukującego i zorientowanego na ważne zjawiska społeczne, w 2025 roku OFF pozostał festiwalem zdominowanym przez mężczyzn, którzy zagarnęli aż 73,5% line-upu. **Pokazuje to, że w sferze muzyki gitarowej i alternatywnej wciąż brakuje reprezentacji artystek.**

PERSPEKTYWY. CZEGO NADAL NIE WIEMY?

Warto jednak wspomnieć przy okazji tego raportu o kwestiach, których nie analizowaliśmy (ze względu na zakres badania oraz braki w danych).

Obecny podział płciowy opiera się wciąż na „klasycznej” klasyfikacji (Kobiety / Mężczyźni / Mieszane). **Nadal brakuje precyzyjnych narzędzi i danych do rzetelnego wyodrębnienia osób niebinarnych i queerowych** – często kryją się w kategoriach MIX lub solo, jeśli osoba badająca nie dysponuje wiedzą o ich tożsamości.

Luki w danych historycznych: nie wszystkie festiwale wystartowały równo w 2005 roku. Dodatkowo w 2020 roku nastąpiła luka w ciągłości wydarzeń ze względu na pandemię COVID-19.

Choć wiemy, kto grał na Main Stage, **z samych line-upów trudno wyczytać precyzyjne sloty godzinowe** (kto grał w pełnym słońcu o 16:00, a kto o 22:00 jako headliner) **oraz – co najważniejsze – jak wyglądały wynagrodzenia** (gender pay gap w branży muzycznej).

Warto zbadać w przyszłości, czy wzrost liczby kobiet na scenach głównych w 2025 roku to zasługa zagranicznych gwiazd (bookowanych w ramach międzynarodowych tras), czy realny awans polskich artystek na pozycje headlinerskie.

PODSUMOWANIE

Dwudziestoletnia perspektywa badawcza (2005–2025) pokazuje, że **polski rynek festiwalowy przeszedł fundamentalną transformację ustrojową i obyczajową**. Przełamana została era absolutnej hegemonii męskich składów, w której kobiety traktowane były jak „ciekawostki” na bocznych scenach.

Rok 2025 przyniósł historyczny przełom. Łączny wskaźnik inkluzywności na poziomie **40,63%** oraz fakt, że **odsetek kobiet solo na scenach głównych (24,49%) przewyższył ich udział na scenach bocznych (15,88%)**. To jasny sygnał – dynamiczne liderki i artystki solo stały się pełnoprawnymi, komercyjnymi filarami polskiego przemysłu koncertowego.

Zmiana ta nie jest jednak jednorodna. Podczas gdy festiwale progresywne i elektroniczne (Tauron Nowa Muzyka, Unsound) wyznaczają standardy i przekraczają barierę parytetu, segment muzyki alternatywnej i gitarowej (OFF Festival) wciąż wykazuje silny konserwatyzm strukturalny.

REKOMENDACJE DLA BRANŻY

Aby utrzymać dynamikę zmian i przekuć obecny przełom w stały standard rynkowy, Local Girls Movement rekomenduje wdrożenie następujących działań:

- * wdrożenie transparentnych polityk DEI&A jako standardu biznesowego,
- * aktywne wspieranie i inkubacja kobiecych talentów w niszowych gatunkach muzycznych,
- * audyt godnościowy i finansowy (likwidacja gender pay gap),
- * otwarcie na reprezentację osób niebinarnych i queerowych.

Naszym zdaniem promotorzy i agencje bookingowe **powinni traktować zrównoważony dobór osób artystycznych nie jako odpowiedź na doraźną presję wizerunkową, ale jako kluczowy wskaźnik efektywności (KPI) festiwalu.**

Wytwórnice muzyczne, media oraz sami promotorzy powinni **intencjonalnie inwestować** w promocję, fundusze i wsparcie managerskie dla **młodych, kobiecych zespołów alternatywnych i instrumentalistek**, budując „zaplecze” dla przyszłych edycji festiwali (szczególnie w niedoreprezentowanym segmencie muzyki gitarowej, rockowej i alternatywnej).

Apelujemy do organizatorów festiwali o przeprowadzenie **wewnętrznych audytów stawek** (gaź koncertowych). Wzrost widoczności kobiet na Main Stage w 2025 roku musi wiązać się ze **sprawiedliwym wynagrodzeniem**, odpowiadającym stawkom oferowanym mężczyznom w tych samych slotach godzinowych.

Zachęcamy też do wprowadzenia w **ankietach akredytacyjnych** i systemach zgłoszeniowych **możliwości określenia tożsamości płciowej**, co pozwoli na zbieranie dokładniejszych danych w przyszłości; oraz sprawi, że festiwale będą mogły być reprezentatywną przestrzenią dla osób twórczych.

**MAIN STAGE
REVOLUTION**

**ZMIANA NA SCENACH
TO WSPÓLNY SUKCES
ORGANIZATORÓW,
OSÓB ARTYSTYCZNYCH
I PUBLICZNOŚCI.
KONTYNUUJMY TEN DIALOG.**

WSPÓLNA EWOLUCJA I SIOSTRZENSTWO

Wydawcą raportu jest Local Girls Movement – poznańskie stowarzyszenie oraz ruch społeczny kobiet i osób z doświadczeniem kobiecym. Działamy na rzecz równości, budując wspólnotę opartą na siostrzeństwie, merytorycznej wiedzy i sprawczości. Wierzymy, że zmiana wymaga solidnych fundamentów. Naszym celem jest wyposażenie kobiet w narzędzia, dzięki którym możemy odważnie zajmować należne nam miejsce w każdej przestrzeni. Udowadniamy, że siostrzeństwo to nie tylko wsparcie, ale przede wszystkim sprawcza, kształtująca świat siła.

@localgirlsmovement

hej@localgirlsmovement.pl

WESPRZYJ NASZE DZIAŁANIA

patronite.pl/lgm

suppi.pl/localgirlsmovement

LOCAL GIRLS MOVEMENT

